

Dosarul nr. 2ra-1025/2022
2-21017011-01-2ra-27072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Sandu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cotruță, V. Buhnaci, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Biriucov Ivan, reprezentat de avocatul Terziman Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Biriucov Ivan împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune și obligarea organului cadastral la înregistrarea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 03 februarie 2021, Biriucov Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău prin care a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra garajelor din str. Xxxx prin uzucapiune și obligarea organului cadastral să înregistreze dreptul de proprietate asupra garajelor.

În motivarea acțiunii a indicat că domiciliază împreună cu familia în locuința x, blocul „x” situat în mun. Xxxx.

Menționează că, în anii 1990 din contul șurei aflate în imediata apropiere de locuința sa a construit un garaj identificat pe planul OCT cu S-31,5 m² și un alt garaj tot cu S- 31,5 m². Garajele au fost construite din surse proprii, pînă în prezent fiind folosite și întreținute de familia sa.

Consideră că, a posedat bunul cu bună credință, continuu și în mod public mai mult de 25 ani din care considerente crede că poate obține dreptul de proprietate prin institutul uzucapiunii.

Prin actul din 23 august 2020 întocmit de Î.M.G.F.L. nr. 14 se confirmă că Biriucov Ivan folosește garajul din momentul construirii lui.

Totodată, indică că potrivit hotărârii Judecătoriei Buiucani din 05 august 2011 lui Vasile Rogut i-a fost recunoscut dreptul de proprietate prin uzucapiune asupra a două garaje din vecinătate cu S-36,4 m² și 24,9 m².

Prin hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

Biriucov Ivan a fost recunoscut proprietar prin uzucapiune asupra garajului identificat în dosarul de inventariere tehnică ca construcția N 1-02 cu suprafața în plan de 26,9 m² și subsol 6,9 m² situat mun. xxxx, cu dreptul de înregistrare a bunului la OCT Chișinău.

Cererea lui Biriucov Ivan împotriva Consiliului municipal Chișinău despre recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra celui de-al doilea garaj situat mun. xxxx, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel declarată de Consiliul mun. Chișinău.

A fost respinsă cererea de apel declarată de Biriucov Ivan.

A fost casată integral hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2021, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Biriucov Ivan împotriva Consiliului mun. Chișinău privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra garajelor din str. Xxxx prin uzucapiune, obligarea organului cadastral să înregistreze dreptul de proprietate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, pretențiile lui Biriucov Ivan nu cad sub incidența institutului uzucapiunii or, ultimul se află în relații de locațiune (arendă) cu Consiliul mun. Chișinău, iar prin contractul de arendă (locațiune) nr. 015/13 din 01 martie 1996 reclamantului Biriucov Ivan i-au fost transmise în chirie spațiile nelocuibile cu suprafața de 25,5 m² din str. xxxx „x” pe un termen de 3 ani. Astfel, faptul că bunul imobil a fost închiriat de la autoritatea publică locală, denotă că bunurile respective au proprietar, circumstanțe de fapt și de drept care exclud dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune.

A conchis că, în condițiile în care apelantul Biriucov Ivan nu a posedat cu bună credință timp de 15 ani sub nume de proprietar bunul imobil (inclusiv imobilul locativ), în plus imobilul din xxxx este înregistrat în registrul bunurilor imobile cu nr cadastral xxxx, reclamantul nu va putea dobândi dreptul de proprietate asupra acestuia prin uzucapiune deoarece nu au fost întrunite condițiile legale în acest sens or, în caz contrar autoritatea publică locală va fi expropriată de un bun imobil care îi aparține.

La 14 iulie 2022, Biriucov Ivan, reprezentată de avocatul Terziman Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei decizii noi privind admiterea integrală a acțiunii (f.d. 130-132).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel invocând că este nemotivată și nu oferă răspuns la argumentele intimatului.

A precizat că contractul de arendă nu a fost prelungit, iar instanța de fond corect a sesizat acest aspect motivând că contractul de arendă nu a avut continuitate și este privit de instanță ca o confirmare de deținere în posesie a garajului. Poziția instanței este fortificată de faptul că până în prezent construcția nu a fost notată în Registrul ca proprietate a autorității publice locale, element care permite lui Biriucov Ivan, inclusiv în sensul art. 525 din Codul civil să solicite recunoașterea dreptului de proprietate.

Faptul că din 03.08.1984 Biriucov Ivan domiciliază împreună cu familia pe

xxxx bl. „x”, ap. x, mun. xxxx, rezultă din fișa de însoțire a buletinului. Inițial au fost asigurați cu apartament de stat pe adresa respectivă, însă în urma privatizării, acest bun a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile sub nr. cadastral xxxx.

În opinia recurentului, condițiile obligatorii sunt respectate or, dânsul a posedat și a folosit bunul ca proprietar mai mult de 20 de ani, a posedat cu bună-credință și în mod public, toți vecinii pot confirma acest fapt juridic.

A notat că două aspecte importante eronat au fost interpretate de către instanța de apel și anume că Biriucov Ivan a posedat și s-a folosit de ambele garaje cu titlu de proprietar și cu bună-credință și că bunurile imobile nu au fost notate în Registrul de proprietate a autorității publice.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 februarie 2022.

La 16 mai 2022, prin intermediul poștei electronice a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 128).

Astfel, Colegiul constată că, recursul depus de Biriucov Ivan, reprezentată de avocatul Terziman Alexandru la 14 iulie 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 27 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 136).

La 05 septembrie 2022, Consiliul mun. Chișinău a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Biriucov Ivan, reprezentată de avocatul Terziman Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Biriucov Ivan, reprezentată de avocatul Terziman Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh